

Ба 57770

ПІСЬМЕННІКІ БССР

ПІМЕН ПАНЧАНКА

БІБЛІОГРАФІЧНА ПАМ'ЯТКА

МІНСК, 1958

БА 57770 р

П І С Ь М Е Н Н І К І Б С С Р

Дзяржаўная бібліятэка БССР імя У. І. Леніна
Аддзел Беларускай літаратуры
і бібліяграфіі

БА 57772 р

ПІМЕН ПАНЧАНКА

Бібліяграфічная памятка

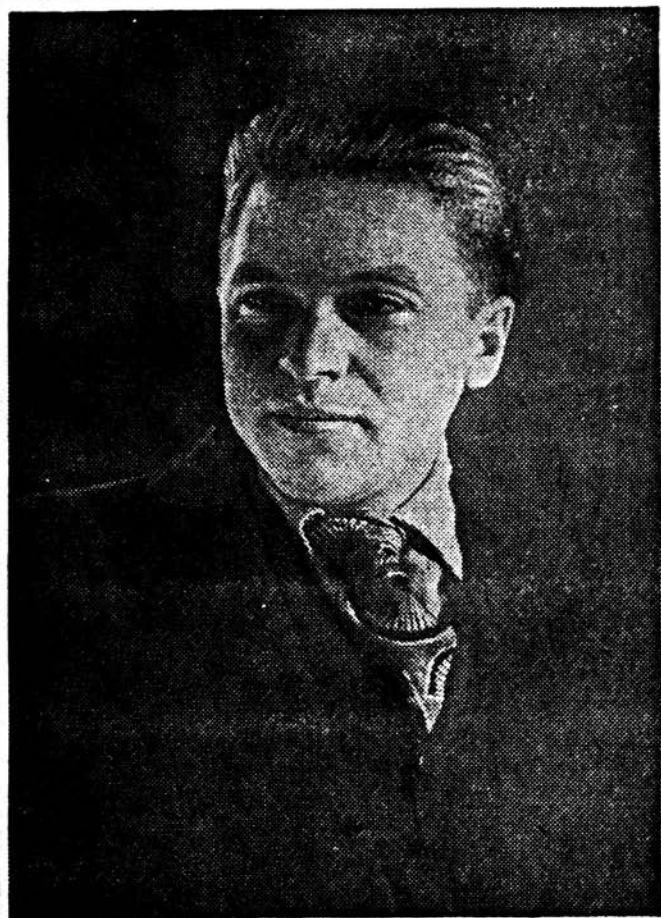
Бел. аддзел
1994 г.

М І Н С К — 1 9 5 8

Склала Н. Б. ВАТАЦЫ

Я вершы пішу, бо душа устрывсжана
Любоўю і болям за ксжніга з вас...

Пімен Панчанка—„Анкета“

Беларуская літаратура заняла пачэснае месца сярод братніх літаратур народаў СССР. Буйнымі поспехамі сустракае яна саракагоддзе існавання Беларускай рэспублікі. За 39 год свайго існавання беларуская савецкая літаратура стварыла многа выдатных твораў паэзіі, прозы і драматургіі: „Арлянятам“, „Сыходзіш, вёска, з яснай явы“ і „Над ракою Арэсай“ Я. Купалы, „Новую зямлю“, „Сымона Музыку“ і „На ростанях“ Я. Коласа, „Босыя на вогнішчы“ М. Чарота, „Хто смяецца апошнім“ К. Крапівы, „Трэцяе пакаленне“, „Бацькаўшчыну“ К. Чорнага і многа іншых. Імёны К. Крапівы, М. Лынькова, П. Броўкі, П. Глебкі, А. Александровіча, А. Куляшова, М. Танка, П. Пестрака, Я. Брыля, І. Шамякіна, І. Мележа і іншых сучасных пісьменнікаў шырока вядомы за межамі нашай рэспублікі. Шэрагі пісьменнікаў штогод папаўняюцца новымі маладымі сіламі.

Гэтая бібліяграфічная памятка прысвечана аднагодку Кастрычніка, вядомаму сучаснаму паэту Пімену Панчанку. Яна знаёміць чытача з жыццём і літаратурнай дзейнасцю паэта, з выданнямі яго твораў і крытычнай літаратурай, прысвечанай разгляду яго паэзіі.

Біяграфічная даведка

Пімен Панчанка (Пімен Амяльянавіч Панчанка) нарадзіўся 23 жніўня 1917 г. у гор. Таліне ў сям'і рабочага Бацькі паэта—выхадцы з беднай беларускай сялянскай сям'і, у пошуках заробтку, выехалі да рэвалюцыі ў Прыбалтыку і вярнуліся ў Беларусь толькі ў 1921 г.¹⁾

У 1932 г. Пімен Панчанка скончыў сямігодку ў Бягомлі, у 1934 г. — педагогічныя курсы ў Бабруйску. З гэтага часу і да 1939 года настаўнічаў у сельскай школе ў Кіраўскім раёне Магілёўскай вобласці. У 1939—1946 гг. служыў у радах Савецкай Арміі. У 1939 годзе ўдзельнічаў у вызваленчым паходзе ў Заходнюю Беларусь, у час Вялікай Айчыннай вайны знаходзіўся ў дзеючай арміі, супрацоўнічаў у армейскіх і франтавых газетах. У 1944—1945 гг. з часцямі Савецкай Арміі знаходзіўся ў Іране.

Дэмабілізаваўшыся ў 1946 г. з арміі, Пімен Панчанка займаецца выключна літаратурнай працай. З канца 1954 г. рэдагуе літаратурны часопіс на рускай мове „Советская Отчизна“, з 1958 г. — беларускі часопіс „Малодосць“.

Пімен Панчанка называе пачаткам сваёй літаратурнай дзейнасці 1935 г., калі ў рэспубліканскай газеце „Літаратура і мастацтва“ быў надрукаваны яго верш „З песняю вясны“.²⁾

1) Гл. аўтабіяграфічны верш паэта „Шапка эстонца“. 1954. (У кн.: П. Панчанка.— Выбраныя творы. Мінск. ДВБ, 1956, стар. 381—382).

2) Газ. „Літаратура і мастацтва“ № 63 за 1935 г.

Але друкаваўся паэт і раней, яшчэ з 1933 г. у Кіраўскай раённай газеце і ў 1934 г. у альманаху „Ударнікі“ (пад псеўданімам „Алесь Загорны“). З таго часу на працягу многіх год Пімен Панчанка плённа працуе ў галіне паэзіі і зараз з'яўляецца адным з любімых беларускіх паэтаў.

Першая кніга паэта „Упэўненасць“ вышла ў 1938 г. З 1933 па 1957 г. выдана 18 кніг Пімена Панчанкі ў колькасці 152.000 экзэмпляраў, з іх 6 кніг у перакладзе на рускую мову.

Нам трэба, каб палкае слова вяло
Наперад думы людскія.

Пімен Панчанка ¹⁾

Творчасць Пімена Панчанкі (Бібліяграфічная даведка)

Вядомы беларускі паэт, аднагодак Кастрычніка, Пімен Панчанка піша лірычныя і сюжэтныя вершы. Паэзія яго вызначаецца задушэўнасцю і вобразнасцю, у творах паэта б'ецца гарачы пульс нашага сучасніка, удзельніка будаўніцтва камунізма. Лірычны герой паэзіі Пімена Панчанкі—малалы савецкі чалавек, просты і сціплы, з перадавымі поглядамі, дапытлівым розумам і чыстай душою. Ён любіць жыццё, шматграннае, шчаслівае жыццё чалавека-працаўніка, актыўнага будаўніка камунізма.

Паэт любоўна малюе ў сваіх вершах карціны беларускай прыроды („Верасень“, 1936 г. і „Красавіцкая навальніца“, 1937; „Вясною“ 1938; „На шашы“, 1948; „Пасля апошняй навальніцы“, 1948; „Веснавое“, 1951), эпізоды творчай працы савецкага чалавека, які асушвае балоты („Меліяратары“, 1938), вырошчвае багатыя ўраджай („Ураджай“, 1949; „Верасень“, 1939 і інш.), садзіць сады („Яблыня“, 1936; „Шэфы“, 1951), будуе электрастанцыі („Адкопанья зарніцы“, 1938,) пакарае прыроду („У Камсамольску на Волзе“, 1951; „Ля падножжа Алатау“, 1954 і інш.), стварае новыя гарады („На будоўлі“, 1951; „Кніга славы“, 1951).

¹⁾ П. Панчанка.—Слова да паэтаў. (Верш). У кн.: П. Панчанка.—Вершы і паэмы. Мінск, ДВБ, 1952, стар. 339.

Паэт натхнёна паэтызуе слаўную працу чалавека.

Мы броўны цясалі, расправіўшы
дужыя плечы.

Спявалі сякеры аб сіле рукі
чалавечай.

(„Майскі ранак“, 1938).

Справам сціпрых прывітаных людзей прысвечаны вершы „Ленінскія горы“, 1952; „На будоўлі“, 1951; „Навасёлу“, 1953; „Паштальён“, 1951; „Пятроўна“, 1953; „Дачка“, 1954 і інш. З ласкавай усмешкай паказвае паэт дружбу і каханне савецкай моладзі („Спарышы“, 1954; „Пасля вечарыні“, 1954; „Прычына“, 1954; „Песня“, 1954), пяшчотна малюе вобразы дзяцей („Сувораўцы“, 1954; „Апошнія навіны“, 1952; „На праспекце імя Сталіна“, 1953; „Мінскія сады“, 1954).

Савецкі чалавек выступае ў паэзіі Пімена Панчанкі дапытлівым, ён хоча усё ведаць, усё бачыць, аб'ездзіць розныя краіны, убачыць усё сваімі вачыма („Радзіма“, 1947 г.).

І хацеў ляцець за сонцам проста.

Каюся: цягнула ў белы свет.

Залянуць хацелася за дзіўны,

Борам акаймлены, далягляд.

Дзе яна канчаецца, радзіма?

Што за ёй? Які ткі там лад?

І калі ў час Айчыннай вайны ён „поў-Еўропы ў бітвах... аблазіў“, убачыў многа еўрапейскіх і азіяцкіх краін.

Дым баёў вятрамі быў развезены.

Азірнуўся: дзе ж Еўропа? Дзе?

Прабачайце, гэта штось музейнае!

Нават крыўдна стала за людзей.

Гнуцца за капейку ў тры пагібелі?

За скарынку рукі цалаваць?

Гэтак гордасць з чалавека выбіцы!
Гэтак сэрцы брудам апляваць!
Па радзіме сум нахлынуў востры.
Як жа дыхаць тут і чым тут жыць?

У якую б краіну ні закінуў лёс савецкага чалавека, усюды нясе ён з сабой гордую любоў да сваёй Радзімы:

І праслі ціха людзі простыя:

„Пра сваю краіну раскажы“.

Далёка ад Радзімы яшчэ больш абвастраюцца пачуцці любві і адданасці савецкіх людзей да сваёй сацыялістычнай бацькаўшчыны і гордасць за яе:

Дома часам шчасця не прыкмеціш,
А ў чужых краінах я пазнаў,
Што няма нідзе на белым свеце,
Як у нас, такіх вялікіх спраў;

І такіх п'явучых, чыстых рэчак,
І такіх палеткаў і бароў,
Гэткіх мужных сэрцаў чалавечых,
Гэткіх найадданейшых сяброў.

Людзі з праяснеўшымі вачыма
І з надзеяй пакідалі нас.

Не канчалася мяжой радзіма,
З намі ўсюды крочыла яна.

Ёй няма нідзе канца і краю,
Дзе ні стань—зусюль яна відна.
Зрадніка усюды пакарае,
Вернага усюды падтрымае,
Бо такая на зямлі адна!

(„Радзіма“, 1947).

Бязмежнай любоўю і болям за пакуты народа напоўнены вершы паэта перыяду Вялікай Айчыннай вайны („Беларусі“, 1941; „Краіна мая“, 1942; „Зварот“, 1942; „Байцу, які першы ступіў на беларускую зямлю“, 1942; „Во-

ка снайпера“, 1943; „Палескі напрамак“, 1943;
„Мая геаграфія“, 1944 „Бульба“, 1945 і інш.).

Краіна мая, маці мая,
Час твой цяжкі і гаротны!
Топча, катуе тваю зямлю
Вылюдак ашалелы.
Я кроў да апошняе кроплі пралью,
Каб толькі табе палягчэла.

(„Краіна мая“, 1942)

У вершах П. Панчанкі перад чытачом
паўстае суровы і прыгожы вобраз савецка-
га воіна-героя („Герой“, 1943).

Ад самага пачатку вайны вершы паэта былі
прэсякнуты верай у перамогу савецкага народа.

Не, народа майго аніхто не сагне!

.....
Веру цвёрда: сканае бязлітасны вораг,
І штандар перамогі над краем запаліць
зару.

Пакуль сонца не згасне,
Пакуль свецяцца зоры,
Беларусь не загіне, будзе жыць

Беларусь!

(„Беларусі“, 1941)

У гарачым баі лірычны герой верша „Зва-
рот“ марыць аб сваім звароце ў родную Бе-
ларусь.

Бой мацнее!

Я хутка к табе прыду,

Да грудзей набалелых тваіх прыпаду,

Пакланюся лясам і палеткам шырокім.

Толькі цяжка праходзіць апошнія крокі

Да цябе, мая Беларусь!

Яму страшна падумаць аб разбурэннях і
страце родных, якія чакаюць яго дома. Але,
якое б гора яго ні напаткала, ён верны сва-
ёй роднай зямлі, ён вернецца дамоў, каб
сваімі рукамі ўзнямаць з попелу родныя

гарады і сёлы, залечваць раны на цэлё род-
най зямлі.

Асушу твае слёзы,
Залячу твае раны,
Кожны ліст твой распраўлю
рукою старанна.
Узніму з папялішчаў твае
гарады я,
Насаджу каля вёсак сады
маладыя,
Каб ты вечна цвіла
і у шчасці расла,
Дарагая мая Беларусь!

(„Зварот“, 1942)

Ідэі савецкага патрыятызма, пралетарскага
інтэрнацыяналізма дамінуюць таксама ў цыкле
вершаў „Іранскі дзённік“, у якім паэт дзеліцца
сваімі ўражаннямі ў час знаходжання ў 1944—
1945 гг. з Савецкай Арміяй у Іране. Гэтым
цыклам вершаў Пімен Панчанка як бы ўсту-
пае ў палеміку з Сяргеем Ясеніным, які апеў
усходнюю экзотыку ў цыкле вершаў „Пер-
сидские напевы“. Вершы Панчанкі аб Іране
рэалістычныя і пафасныя. На фоне пышнай
прыроды Ірана паэт бачыць пакуты працоў-
нага народа, апрабаванага амерыканскімі і
англійскімі імперыялістамі, і дае яскравыя
рэалістычныя малюнкi яго жыцця („Мы пер-
шы раз за межамі радзімы...“, 1944; „Бутэлька
„Цынандалі“, 1944; „Караван“, 1945; „Ліст го-
раду Гарган“, 1950; „Твой воблік, Іран...“.
1950).

Няма тут ні княжнаў, ні бітваў.
Спыварджаю.
Я ўсё абышоў...
Іран, ты слязьмі ўвесь заліты,
Агорнут ў рыззе, а не ў шоўк.

(„Рамантыка“, 1944)

Вершы П. Панчанкі, напісаныя у Іране, прасякнуты глыбокім смуткам паэта па сваёй сацыялістычнай Радзіме і гордасцю за яе („Ты чуеш курдыканне...“, „Слухаючы „Перапёлачку“, 1944; „І скрыпяць, і скрыпяць чужаземныя дрэвы сухія...“, 1944; Сустрэча з бярозай“, 1944 і інш).

Шмат вершаў Пімена Панчанкі прысвечана лёсу простых людзей свету і іх барацьбе за мір („Абаронцы міру“, 1949; „Ніягара“, 1951; „Над картай свету“, 1951; „Апошнія навіны“, 1952; „Ураджаў“, 1949). У гэтых вершах яскрава выказаны ідэі савецкага гуманізма і міру.

Баіцеся вы, банкіры,
Што з народамі дружыць
Хочам мы, каб голуб міру
Над усёй зямлёй кружыў.

(„Ніягара“, 1951)

Лірычны герой вершаў Пімена Панчанкі заняты мірнай стваральнай працай і жадае міру працоўным усіх краін свету.

Зямля мая! Не трэба мне, павер,
Ні пальмаў Індыі, ні золата Сайгона,
Ні нафты Сірыі, ні скарбаў Кардыльер.
Нам трэба мір—табе і мне сягоння.

(„Над картай свету“, 1951)

Ён любіць вясну, што „раскідала сонцаў мільёны“ і вярбу пад акном, што „распускае на сонцы пушыстыя коцікі“, любіць „першы гром веснавы—мірны трактарны гром“, але сурова хмурыць ён бровы, калі „з-за сівых акіянаў“ пагражаюць вясне і Радзіме.

Амерыка...

Свіной тушонкі рай.

Жанчына з факелам.

Дык гэта ж балаганства!

На усе мацерыкі лёг з краю ў край
Твой чорны цень, заакіянкскі гангстэр!
(„Абаронцы міру“, 1949)

Паэт заклікае простых людзей свету ска-
заць сваё рашучае слова ў абарону міру.

Абаронцы міру!

Ваша слова

Ў сотні раз гразней сакрэтных баз.

Прыгавар бязлітасна суровы

Прагне ўся зямля пачуць ад вас.

(„Абаронцы міру“, 1949)

Пімен Панчанка адклікаецца песняй на
падзеі сённяшняга дня, імкнецца заўсёды іс-
ці ў нагу з народамі.

Вясна камунізма ужо недалёка,

Адчуй і праслаў гэты час!

Ты ж воін, ты знаеш, як гэта нялёгка.

Адстаўшы, дагнаць сваю часць.

(„Сабе і другім“, 1951)

Таму паэт не можа быць абыякавым да
адмоўных з'яў, што трапляюцца яму ў жыц-
ці. У радзе сатырычных вершаў („Старыя
знаёмыя“, 1954; „Халтуршчык“ 1953 і інш.)
бічуе ён бюракратаў, балбатуноў і падха-
лімаў, якія блытаюцца паміж ног магутнай
калоны будаўнікоў камунізма.

Некаторыя свае вершы паэт прысвячае
пытанням паэзіі („Анкета“, 1954 „Маякоўскаму“,
1950; „Сабе і другім“, 1951; „Веснавое“, 1951;
„На прадвесні“, 1954, „Слова да паэтаў“, 1948;

У 1940 г., фармуліруючы свае патраба-
ванні да ўласнай творчасці, Пімен Панчанка
гаварыў аб тым, што, уміраючы, ён хацеў
бы чуць суровыя і простыя словы народа,
якому служыў:

„Ты рук на працы не шкадаваў,

Не нью, не стагнаў ад зморы,

Ты шчасце з народамі сваім будаваў—

І нам за цябе не сорам“.

(„Пра смерць“, 1940)

Паэт жадае несці паэтычнае слова у самк-
нутым страі будаўнікоў камунізма.

Дзе трэба—рэдком дапаможаш брыгадзе.
Дзе трэба—падставіш плячо...

(„Сабе і другім“, 1951)

Паэт жадае быць у сваёй творчасці заў-
сёды маладым, ён раіць паэтам браць пры-
клад з камсамольцаў-цаліннікаў, ісці ў самую
гушчу жыцця.

Ідзі ў палі, дзе пах зямлі густы,
Дзе бітва за ўраджайнасць пачалася:
Някранутай паэзіі пласты
Ляжаць на кожным полі у калгасе.

(„На прадвесні“)

А ў вершы „Слова да паэтаў“ (1948) Пі-
мен Панчанка прама заклікае таварышаў па
пяру да адказнасці перад народамі:

Даволі дробных пачуццяў і дзей!
Даволі кніжнага браку!
Давайце песняй весці людзей
За камунізм у атаку.

Чытачы любяць страсныя патрыятычныя
творы Пімена Панчанкі за тое, што паэт
убачыў чысціню і паэзію пачуццяў радавога
савецкага чалавека, за непрымымасць паэ-
та да ўсяго адсталага і адмоўнага, за шчы-
расць і паэтычнае хваляванне аўтара, які

...сэрца сваё неспакойным збярог,
Каб часу хоць крыху быць вартым,
Для далніх паходаў, для новых дарог.
Для працы, цяжкой і упартай.

(„На Волгу“ 1951).

Кнігі Пімена Панчанкі

Упэўненасць. Зборнік вершаў. Мінск, 1938. 72 стар. 3.000 экз. 2 р. 25 к.

Вершы 1935—1938 гг.

2. Вераснёвыя сцягі. Зборнік вершаў. Мінск, 1940. 63 стар. 3.000 экз. 2 р. 50 к.

Вершы 1938—1939 гг.

3. Дарога вайны. Вершы. [М.], „Савецкая Беларусь“, 1943. 64 стар. 5.000 экз. 1 р. 75 к.

Вершы 1940—1942 гг.

4. Далёкія станцыі. Мінск, Дзяржвыд БССР, 1945. 104 стар. 8.000 экз. 6 р. 50 к.

Вершы 1943—1944 гг.

5. Гарачыя вятры. Мінск, Дзяржвыд БССР, 1947. 244 стар. (Выбраныя творы Беларускай савецкай літаратуры. 1917—1947). 8.000 экз. 7 р. 10 к.

Вершы змешчаны наступнымі раздзеламі: 1. Мая вясна (вершы 1931—1940 гг.) 2. Трывожныя зарніцы (вершы 1939—1940 гг.) 3. Рэха вялікіх баёў (вершы 1941—1945 гг.) 4. Іранскі дзённік (вершы 1943—1945 гг.) 5. Мірны горад (вершы 1946—1947 гг.). Шосты раздзел складаюць паэмы (1945) «Іспанская ноч» і «Маладосць у паходзе».

Уступны крытычны артыкул напісан А. Кучарам. У канцы бібліяграфія: «Кнігі Пімена Панчанкі».

6. Вершы. Мінск, Дзяржвыд БССР. 1948. 248 стар. з партр. (Школьная б-ка). 12.000 экз. 4 р. 40 к.

Выбраныя вершы 1936—1946 гг. Уступны артыкул «Пімен Панчанка» напісан Ул. Агіевічам.

7. Прысяга. Вершы. Мінск, Дзяржвыд БССР, 1949. 99 стар. 4.000 экз. 4 р.

Вершы 1945—1948 гг. і паэма «Маладосць у паходзе» (1945).

8. **За шчасце, за мір.** Мінск, Дзяржвыд БССР, 1950. 68 стар. 4.000 экз. 2 р. 25 к.

Вершы 1947—1950 гг.

9. **Вершы і паэмы.** Мінск, Дзяржвыд БССР, 1952. 520 стар. 3 партр. 10.000 экз. 9 р. 45 к.

Вершы змешчаны наступнымі раздзеламі: 1935—1940; 1941—1945; 1946—1951; «Іранскі дзённік». У канцы—паэмы «Іспанская ноч» і «Маладосць у паходзе».

10. **Шырокі свег.** Вершы. Мінск, Дзяржвыд БССР, 1955. 108 стар. 8.000 экз. 2 р. 50 к.

Вершы 1949—1954 гг.

11. **Выбраныя творы.** Мінск, Вучпедвыд БССР, 1956. 482 стар., 1 л. партр. (Школьная б-ка). 8.000 экз. 6 р. 55 к.

Выбраныя вершы 1936—1956 гг. і паэмы «Маладосць у паходзе» (1945) і «Іспанская ноч» (1945) Цыкл вершаў «Іранскі дзённік» змешчаны асобным раздзелам. У канцы кнігі змешчаны крытычныя артыкулы М. Лазарука «Паэзія Пімена Панчанкі».

12. **Гарачы лівень.** (Гумарыстычныя вершы). Мінск, 1957. 49 стар. (Б-ка Вожыка № 4). 16.000 экз. 1 р.

Выбраныя гумарыстычныя вершы розлага часу напісання. У пачатку змешчана біяграфічная даведка.

13. **Маім гераіням.** Верхалазы. Візітныя картачкі. Вынаходца. Каменні. Бацька. Быў дзень такі... Кветкі. Капітан Шаблоўскі. Лясныя галубы. Здарэнне ў гаснях. Смеласць. Дзівак. Слова. Пра гэта. (Вершы). Часоп. „Полымя“, 1956, № 3, стар. 8—19.

14. **Патрыятычная песня.** Паэма. Часоп. „Полымя“, 1957, № 11, стар. 149—167.

15. **Абеліск.** Адрас друга. Лясы нырнулі ў хмары шэрыя... Недзе салавей пяе ў дубраве... Дым. Агонь... (Вершы 1957 года). Часоп. „Беларусь“, 1958, № 2, стар. 12.

Б 57772

Творы Пімена Панчанкі ў перакладзе на рускую мову

16. Тебе, Беларусь! Фронтowe стихи. Авторизиров. перевод с белорус. Ц. Солодаря. М., „Молодая гвардия“, 1942, 32 стр. 30.000 экз. 50 к.

Стихи 1941—1942 гг.

17. Дорога молодости. Стихи. Перев. с белорус. под ред. Е. Мозолькова. М., „Советский писатель“, 1946. 104 стр. 10.000 экз. 6 р.

Разделы книги: 1. Из книги «Уверенность» (стихи 1936—1937 гг.); 2. Из книги «Дорогами войны» (стихи 1941—1943 гг.); 3. Далекие станции (стихи 1943—1945 гг.); 4. Из Иранского дневника (стихи 1944—1945 гг. и поэма 1945 г. «Дорога молодости»).

Переводы выполнены поэтами М. Исаковским, Н. Агеевым, А. Прокофьевым, Н. Брауном, Б. Ирриним, М. Комиссаровой, Е. Мозольковым, С. Олендером, В. Звягинцевой и др. Стихотворение «Украине» помещено в переводе автора.

18. Избранные произведения. Перев. с белорус. Л., „Советский писатель“, 1950. 211 стр. 5.000 экз. 3 р. 50 к.

Стихи объединены в 4 цикла: 1. На пороге коммунизма (стихи 1945—1950 гг.); 2. Эхо великих боев (стихи 1941—1945 гг.); 3. Из Иранского дневника (стихи 1944—1950 гг.); 4. Из первых книг (стихи 1936—1939 гг.).

Переводы выполнены поэтами А. Прокофьевым, Н. Брауном, Вс. Рождественским, П. Кобзаревским, М. Комиссаровой, Е. Мозольковым, Б. Ирриним, С. Олендером и др.

19. Знаменосцы мира. Стихи. Минск, Госиздат БССР, 1951. 142 стр. 4.000 экз. 4 р. 20 к.

Стихи 1947—1951 гг. и избранное из цикла «Иранский дневник» (стихи 1944—1950 гг.).

20. Стихотворения. Авторизиров. перев. с белорусского. Л., „Советский писатель“, 1952. 248 стр. 10.000 экз. 4 р. 30 к.

Стихи объединены в 4 цикла: «Знаменосцы мира» (стихи 1946—1951 гг.); «Дорогами войны» (стихи 1941—1945 гг. и поэма 1945 г. «Молодость в походе»); «Из Иранского дневника» (стихи 1944 г., одно стихотворение 1950 г.); «Из первых книг» (стихи 1936—1939 гг.).

Переводы выполнены поэтами Н. Асеевым, А. Прокофьевым, Н. Брауном, К. Титовым, П. Кобзаревским, В. Рождественским, А. Андреевым, С. Орловым, М. Комиссаровой, А. Чивилихиным, В. Шефнером и др.

21. С тобою, Отчизна! Авториз. перев. с белорусского. Минск, Госиздат БССР, 1952. 270 стр. 4.000 экз. 5 р. 05 к.

Стихи помещены в сборнике тремя циклами: 1. «Знаменосцы мира» (стихи 1946—1952 гг.); 2. «Дорогами войны» (стихи 1941—1945 гг. и поэма 1945 г. «Молодость в походе»); 3. «Из Иранского дневника» (стихи 1944—1950 гг.).

Переводы выполнены поэтами М. Исаковским, Н. Асеевым, М. Светловым, А. Прокофьевым, Н. Брауном, Б. Ирениным, В. Рождественским, М. Комиссаровой, П. Кобзаревским и др.

Крытычная літаратура аб творчасці Пімена Панчанкі

а) *Артыкулы*

Агіевіч У. Пімен Панчанка. [Артыкул 1946 г.] У кн. *Агіевіч У.* — Літаратура і жыццё. Зб. артыкулаў. Мінск, ДВБ, 1954, стар. 126—132.

У артыкуле дадзены кароткія біяграфічныя звесткі, аналізуюцца мастацкія сродкі творчасці П. Панчанкі. Прыклады вершаў узяты са зборнікаў паэта «Упэўненасць» (1938), «Вераснёвыя сцягі» (1940), «Далёкія станцыі» (1945).

Лазарук М. Паэзія Пімена Панчанкі. У кн. *Панчанка П.* — Выбраныя творы. Мінск, Вучпедвыд БССР, 1956, стар. 469—477.

Крытыка-біяграфічны артыкул. Аўтар сцісла характарызуе ў ім увесь творчы шлях паэта.

Кучар А. Пімен Панчанка. У кн.: *Панчанка П.* — Гарачыя вятры. Мінск, ДВБ, 1947, стар. 5—13.

У артыкуле дадзены кароткія біяграфічныя звесткі і сціслы агляд творчасці паэта. Найбольш падрабязна спыняецца аўтар артыкула на разглядзе вершаў П. Панчанкі, напісаных у час Вялікай Айчыннай вайны.

Ларчанка М. Паэтычная творчасць Пімена Панчанкі. Часоп. „Полымя“, 1951, № 7, стар. 115—128.

У артыкуле дадзена кароткая біяграфія Пімена Панчанкі і аналіз творчасці паэта. Асабліва падрабязна спыняецца аўтар на разглядзе яго вершаў ваеннага часу, калі, па думцы аўтара, П. Панчанка ўпершыню праявіў сябе сталым майстрам.

Бязозкін Г. Лірыка Пімена Панчанкі. Часоп. „Полымя“, 1956, № 8, стар. 132—152.

Крытык аналізуе творчасць Пімена Панчанкі ў яе развіцці, разглядаючы вершы асобных зборнікаў паэта рознага часу—«Упэўненасць» (1938), «Вераснёвыя сцягі» (1940), цыкл вершаў «Іранскі дзённік» (1944—1945), кніг «Прысяга» (1949), «За шчасце, за мір!» (1950) і «Шырокі свет» (1955). Крок за крокам паказвае аўтар артыкула, як развіваўся і мужнеў яркі самабытны талент Пімена Панчанкі.

Лазарук М. А. Некаторыя асаблівасці паэтычнага майстэрства П. Панчанкі. „Ученые записки [Минского государственного педагогического института имени А. М. Горького], вып. VI, юбилейный. Минск, Учпедгиз, 1956, стр. 147—157.

Аўтар артыкула вызначае асноўныя рысы ранняй творчасці П. Панчанкі і на прыкладах канкрэтных твораў прасочвае, як гэтыя рысы развіваюцца ў яго далейшай творчай дзейнасці. Асаблівая ўвага звернута на мастацкія сродкі паэта, падкрэсліваецца наватарскі падыход П. Панчанкі да паэзіі.

Лазарук М. „Іранскі дзённік“ Пімена Панчанкі. Часоп. „Полымя“, 1955, № 7, стар. 134—143.

Аналізуючы ідэйны змест і паэтычнае майстэрства вершаў П. Панчанкі 1944—1945 гг., аб'яднаных у цыкле «Іранскі дзённік», М. Лазарук падкрэслівае, што ў гэтым цыкле паэт найбольш яскрава выявіў адну з дамінуючых ідэй сваёй творчасці—ідэю пралетарскага інтэрнацыяналізма.

Барсток М. Вобраз нашага сучасніка. Часоп. „Малодосць“, 1953, № 2, стар. 17.

Кароткі артыкул аб творчасці Пімена Панчанкі. М. Барсток дае сціслую характарыстыку творчасці паэта на розных этапах яго літаратурнай дзейнасці.

Герцовіч Я. Лірычны голас паэта. Газ. „Літаратура і мастацтва“, 1955, 18 чэрвеня.

У артыкуле дадзена сціслая характарыстыка творчага шляху Пімена Панчанкі і асаблівасцей яго таленту.

Бур'ян Б. Сэрца паэта. Газ. „Літаратура і мастацтва“, 1955, 5 лістапада.

Літаратурна-крытычны артыкул. Асабліва падрабязна спыняецца аўтар артыкула на разглядзе вершаў кнігі паэта «Шырокі свет» (1955).

Ларчанка М. Паэзія шырокіх далаглядаў. Газ. „Літаратура і мастацтва“, 1950, 20 мая.

У артыкуле дадзены падрабязны аналіз ідэйнага зместу і тэматыкі твораў Пімена Панчанкі, напісаных паэтам пасля Вялікай Айчыннай вайны.

б) Рэцэнзіі

Ларчанка М. Паэзія любові і помсты. Часоп. „Беларусь“, 1944, № 3, стар. 61—62.

Рэцэнзія на зборнік вершаў Пімена Панчанкі «Дарога вайны» (1943) знаёміць чытача з асноўнымі рысамі творчага вобліку паэта перыяду Вялікай Айчыннай вайны.

Бирозкін Г. Лінія росту. Часоп. „Полымя“, 1946, № 8—9, стар. 151—159.

Рэцэнзія на зборнік вершаў П. Панчанкі «Далёкія станцыі» (1945). Лічачы, што «Далёкія станцыі» — адзін з самых цікавых зборнікаў, якія з’явіліся за апошні час, рэцэнзент разглядае паэтычнае майстэрства паэта і крытыкуе рад асобных яго вершаў («Балада пра Міколу Сасноўскага», «Начны мсцівец», «Мая геаграфія»).

Бачыла А. Вершы пра маладосць. Газ. „Літаратура і мастацтва“, 1948, 31 ліпеня.

Рэцэнзія на кнігу вершаў П. Панчанкі «Гарачыя вятры» (1947). Рэцэнзент знаёміць чытача з матывамі і тэматыкай вершаў паэта, робіць рад заўваг аб іх высокай мастацкай вартасці.

Бур’ян Б. Паэзія барацьбы і творчай працы. Часоп. „Полымя“, 1950, № 2, стар. 131—136.

Рэцэнзія на зборнік вершаў Пімена Панчанкі «Прысяга» (1949). У пачатку дадзена агульная характарыстыка творчасці паэта.

Гамолка М. „Прысяга“. Часоп. „Беларусь“, 1950, № 3, стар. 29—30.

Рэцэнзія на кнігу вершаў П. Панчанкі «Прысяга» (1949).

Аўтар разглядае тэматыку вершаў зборніка, называе найбольш цікавыя вершы аб стваральнай працы савецкага народа і прысвечаныя тэме барацьбы за мір, прыводзіць вытрымкі з вершаў Панчанкі, якія вызначаюць яго погляды на прызначэнне паэта—служы народа.

Ларчанка М. Паэзія барацьбы за шчасце, за мір. Часоп. „Беларусь“, 1951, № 4, стар. 29—30.

У рэцэнзіі на зборнік П. Панчанкі «За шчасце, за мір!» (1950) разгледжана тэматыка вершаў паэта і дадзена агульная ацэнка яго творчасці.

Крышгаль В. За мір! Часоп. „Полымя“, 1951, № 6, стар. 155—157.

Рэцэнзія на кнігу П. Панчанкі «За шчасце, за мір!» (1950). Разглядаючы ідэйны змест і паэтычнае майстэрства аўтара кнігі, рэцэнзент называе зборнік «За шчасце, за мір!» «знамянальнай вехай на творчым шляху паэта» і «каштоўным укладам ва ўсю нашу савецкую літаратуру» (стар. 157).

Бур'ян Ь. „За шчасце, за мір! Газ. „Звязда“, 1951, 16 студзеня.

Рэцэнзія на кнігу П. Панчанкі «За шчасце, за мір!» (1950). Высока ацэньваючы вершы, што ўваходзяць у зборнік, рэцэнзент адзначае таксама і некаторыя недахопы: паўтарэнні, агульныя разважання, выпадкі зрываў паэтычнай мовы.

Бурьян Б. Творческое восприятие традиций Маяковского. Ж. „Советская Отчизна“, 1951, № 8, с. 110—115.

Рецензия на книгу П. Панченко «Избранные стихотворения» (Л., 1950), изданную в переводе на русский язык.

Автор знакомит читателя с мотивами и тематикой произведений П. Панченко, характеризует творческий облик паэта и манеру его письма, критикует качество некоторых переводов.

Бурьян Б. Стихи-друзья. „Литературная газета“, 1950, 2 сентября.

Сокращенный вариант предыдущей статьи.

Кавалёў Д. Збядненне паэтычных вартацей. Газ. „Літаратура і мастацтва“, 1951, 14 ліпеня.

Рэцэнзія на зборнік вершаў П. Панчанкі, выдадзены на рускай мове («Избранные стихотворения», Л., 1950). Д. Кавалёў крытыкуе рад вершаў, няўдала перакладзеных В. Раждзественскім, П. Кабзарускім і В. Шэфнерам.

Шахавец Ул. Сцяганосцы міру. Часоп. „Беларусь“, 1952. № 4, стар. 30.

Рэцэнзія на зборнік вершаў П. Панчанкі «Знаменосцы мира» (Мінск, 1951), які змяшчае вершы паэта ў перакладзе на рускую мову. Рэцэнзент дае агульную характарыстыку творчасці Пімена Панчанкі, раскрывае тэматыку зборніка і асаблівасці яго паэтычнага майстэрства, крытыкуе якасць некаторых перакладаў.

Няхай Р. Баявая, партыйная паэзія. Газ. «Звязда», 1953, 27 сакавіка.

Рэцэнзія на кнігу вершаў П. Панчанкі «Вершы і паэмы», (1952). Рэцэнзент знаёміць чытача з матывамі і тэматыкай вершаў, дае агульную ацэнку творчасці П. Панчанкі.

Марціновіч А. «Вершы і паэмы» П. Панчанкі. Газ. «Калгасная праўда». 1953. 22 студзеня.

Рэцэнзія на кнігу П. Панчанкі «Вершы і паэмы» (1952).

Падкрэсліўшы думку аб тым, што гэты зборнік дае поўнае ўяўленне аб творчасці паэта, аб шляхах, якімі ён ідзе ў паэзіі, рэцэнзент робіць тэматычны агляд творчасці Пімена Панчанкі і адзначае асноўныя этапы гэтага творчага шляху. Рэцэнзент звяртае таксама ўвагу на мову некаторых вершаў паэта.

Шкраба Р. Кніга, сражаючаяся за мир. Ж. «Советская Отчизна», 1953, № 3, стр. 124—128.

Рецензия на книгу Пимена Панченко «С тобою, Отчизна!» (Перев. с белорусского. Минск, 1952). Анализируя тематику стихов и их поэтическое мастерство, автор рецензии обращает внимание читателя на отличительные черты дарования П. Панченко. В конце рецензент останавливается на качестве переводов отдельных стихов на русский язык.

Клімковіч М. Упэўненым крокам. Газ. «Літаратура і мастацтва», 1953, 6 чэрвеня.

Рэцэнзія на зборнік вершаў П. Панчанкі «С тобою, Отчизна!» (Мінск, 1952), выдадзены ў перакладзе на рускую мову. Рэцэнзент раскрывае тэматыку зборніка, знаёміць з творчым воблікам паэта і дае ацэнку перакладаў асобных яго вершаў на рускую мову.

Сурский О. «С тобой, Отчизна». Газ. «Советская Белоруссия», 1953, 17 апреля.

Рецензия на сборник стихов П. Панченко «С тобою, Отчизна!» (Минск, 1952). Считаю, что в книгу включено всё лучшее, что написано поэтом. рецензент на

основе анализа стихов, помещенных в ней, дает оценку творчества П. Панченко как поэта новой формации. Автор указывает также на ряд неудавшихся поэту произведений.

Ничипорович А. Поэзия Пимена Панченко. Газ. „Сталинская молодежь“, 1953, 23 апреля.

Рецензия на поэтический сборник П. Панченко «С тобою, Отчизна!» (Минск, 1952), в который вошли стихи военного времени и послевоенных лет, переведенные на русский язык.

Рецензент дает высокую оценку творчества П. Панченко, анализирует мотивы и тематику его стихов, указывает и на некоторые слабые стороны как ряда стихов поэта, так и переводов.

Гаўрусёў С. Новая кніга Пімена Панчанкі. Часоп. „Беларусь“, 1956, № 1, стар. 30.

Рэцэнзія на зборнік вершаў П. Панчанкі «Шырокі свет» (1955). Рэцэнзент робіць сціслы тэматычны агляд вершаў зборніка і характарызуе асаблівасці паэзіі Панчанкі—«паэта шырокага творчага дыяпазону».

Салавей Л. Паэзія глыбокіх пачуццяў. Часоп. „Польмя“, 1956, № 4, стар. 156—158.

Рэцэнзія на кнігу вершаў П. Панчанкі «Шырокі свет» (1955). Аўтар яе разглядае матывы і тэматыку творчасці паэта, вызначае творчыя асаблівасці П. Панчанкі.

Березкин Г. Поэзия любви и ненависти. О новых стихах Пимена Панченко. Газ. „Советская Белоруссия“, 1956, 1 апр.

Рецензия на сборник стихов П. Панченко «Шырокі свет» (1955) и на новые стихи, опубликованные в журнале «Польмя» № 3 за 1956 год. Рецензент рассматривает новые стихи поэта «как явление глубоко новаторское, соответствующее характерным чертам сегодняшнего советского дня».

Кіслік Н. Размова аб людзях і „чалавечках“. Газ. „Літаратура і мастацтва“, 1956, 14 красавіка.

Рэцэнзія на цыкл вершаў П. Панчанкі, змешчаны ў часоп. «Польмя» № 3 за 1956 год. Аўтар сцвярджае, што ў сваіх творах паэт шукае адказаў на пытанні, якія штодзённа паўстаюць перад народамі, падкрэслівае глыбокую шчырасць і вострае пачуццё сучаснасці ў гэтых творах.

Гілевіч Н. Гарачы лівень. Газ. „Літаратура і мастацтва“, 1957, 4 верасня.

Рэцэнзія на кніжку гумарыстычных і сатырычных вершаў П. Панчанкі «Гарачы лівень» (1957), выдадзена ў серыі «Бібліятэка Вожыка». Аўтар адзначае народнасць гумару Панчанкі, глыбіню задумы, дасціпнасць яго гумарыстычных вершаў, нацыянальны іх каларыт.

Лазарук М. Адзін верш. Часоп. „Малодосць“, 1958, № 1, стар. 122—126.

Падрабязны аналіз ідэі і зместу верша Пімена Панчанкі «Герой» і іх мастацкага вырашэння. Рэцэнзент дае твору надзвычай высокую ацэнку. «Верш «Герой», — кажа ён, — як сведчыць яго назва, гэта твор аб гераізме савецкага чалавека, аб яго самаахвярай адданасці Радзіме. Аб гэтым вельмі многа пісалі нашы паэты ў час вайны і пасля яе. Але скажам проста: нялёгка адшукаць другі такі твор у нашай паэзіі, дзе б так выразна, дакладна і дасканала раскрыўся подзвіг героя, як гэта зроблена ў П. Панчанкі» (стар. 122).

Агеев И. С высот большого чувства. Газ. „Советская Белоруссия“, 1958, 29 апр.

Развернутая рецензия на поэму Пимена Панченко «Патрыятычная песня», написанную под впечатлением туристской поездки вокруг Европы.

Рецензент рассматривает поэму как незаурядное явление в литературной жизни республики. «Белорусскому поэту, говорит он, удалось создать произведение, вдохновленное возвышенной идеей, глубоко партийное и яркое по своей художественной форме».

Лазарук М. Асаблівасці жанра. Газ. „Літаратура і мастацтва“, 1958, 14 мая.

Рэцэнзія на паэмы Пімена Панчанкі «Малодосць у паходзе» (1945) і «Патрыятычная песня» (1957).

Аўтар рэцэнзіі ставіць пытанне аб тым, што жанр лірычнай паэмы застаецца, чамусьці, па-за ўвагай беларускай літаратурнай крытыкі, а часам нават ставіцца на другі план у параўнанні з ліра-эпічнай паэмай.

Рэцэнзія знаёміць чытача з рознымі ацэнкамі паэмы «Малодосць у паходзе». М. Лазарук адзначае, што аналізуючы паэму, крытыкі ігнаруюць спецыфіку яе жанра і таму недаацэньваюць паэму, якая з'яўляецца значнай з'явай не толькі ў творчасці Пімена Панчанкі, але і ва ўсёй беларускай паэзіі перыяду Вялікай Айчыннай вайны. Далей рэцэнзент дае параўнаўчы аналіз паэм

«Маладосць у паходзе» і «Патрыятычная песня», пры параўнанні якіх аддае перавагу лірычнай паэме «Маладосць у паходзе».

У памятцы паказана асноўная крытычная літаратура аб творчасці Пімена Панчанкі з цэнтральных і рэспубліканскіх часопісаў і газет. Артыкулы аб творчасці паэта змяшчаліся і ў абласным і раённым друку. Так, напрыклад, былі надрукаваны артыкулы і рэцэнзіі ў газетах „Гомельская праўда“ (1951, 25 мая; 1953, 24 лютага; 1956, 25 мая), „Гродзенская праўда“ (1955, 14 снежня; 1956, 28 снежня), „За Радзіму“ (1950, 4 ліпеня; 1956, 20 мая), „Зара“ (1947, 21 мая; 1953, 30 студзеня), „Савецкае Палессе“ (1953, 1 лютага), „Савецкая Радзіма“ (1953, 23 лютага), „Сталінскі шлях“ (1952, 29 красавіка), „Сцяг камунізма“ (1953, 22 студзеня).

Алфавітны ўказальнік твораў П. Панчанкі¹⁾

- «Аб вясёлым цёплым' доме...»—5, 9
Абаронцы міру—8, 9
Абеліск—15
Абываталі—11
Адрас друга—15
Ад'езд маладой—5, 9, 11
Адкопанья зарніцы—5, 6, 9, 11
«Адпльвае на захад гарматны гром...»—4, 5
Адпомсцім—3, 5, 9, 11
Анкета—10
Апошні хутаранін (паэма)—2
Апошнія навіны—10, 11
Апошняя куля—3, 5, 6, 9, 11
«Апяваў Адам Міцкевіч крымскі стэп пад Акерма-
нам...»—6, 9, 11
Артабстрэл—4, 5, 6, 9
Асеннім днём—2, 5, 9
Астара—8, 9
Афіцэры запаса—7, 9, 11
Байцу, які першы ступіў на беларускую землю—3, 5,
6, 9, 11
Балада пра Міколу Сасноўскага—4, 5, 6, 9, 11
Бацька—11, 13
«Бачыў пра гэта ў фільме я...»—4, 5, 9, 11
Белавежа—2, 5, 6, 9, 11
Беларусі («Мне здаецца, з першым промнем сонеч-
ным...»)—7, 9, 11
Беларусі («Ты ляці, маё слова, праз палі і лясы...»)—
3, 5, 6, 9, 11
Бітва—7, 8, 9

1) У алфавітным указальніку пералічаны вершы, паэ-
мы і цыклы вершаў П. Панчанкі, якія ўваходзяць у кні-
гі аўтара, паказаныя ў памятцы.

Лічбы пасля назвы твора адсылаюць да нумару,
пад якім апісанне кнігі змешчана ў памятцы (гл.:
раздзел «Кнігі П. Панчанкі»).

- Будаўнікі—9
 «Будуць вечна сады расцвітаць...»—3, 5, 9, 11
 Бульба—5, 6, 9, 11, 12
 Бутэлька «Цынандалі»—4, 5, 9, 11
 Быў дзень такі...—13
 Бяроза—2, 5, 6, 9, 11
 Верасень—1, 5, 6, 9, 11
 Верхалазы—11, 13
 Вершы пра Карэю—9
 Веснавое—9, 10, 11
 Вечныя словы—5, 6, 9
 Візітныя картачкі—11, 13
 Вішня—1, 5, 6, 9, 11
 Вока снайпера—4, 5, 6, 9, 11
 Восень—2, 5, 6, 9, 11
 Вызваленаму брату—2, 5, 6, 9, 11
 Вызваленне (Цыкл вершаў)—2
 Вынаходца—11, 13
 Выязджалі лесарубы—1, 5, 9, 11
 Вярбоўшчык—9, 11
 Вясновыя мары—9
 Вясною—1, 5, 6, 9, 11
 «Гарлае ноч хрыпатай глоткай пеўня...»—5, 9, 11
 «Гарніст іграе збор. Да пляца...»—5, 9, 11
 Гвардзейцы пяцігодкі—5, 7, 9
 Герой—4, 5, 6, 9, 11
 Гімнасцёрка—5, 6, 9, 11
 Гомель—4, 5, 6, 9, 11
 Госці—10, 11
 Гэта будзе—3, 5, 6, 9, 11
 Гэтак будзе—8, 9, 11
 Да ганебнага слупа!—10
 Давер'е—10
 Далёкія станцыі—4, 5, 6, 9, 11
 Дарога вайны—3, 5, 6
 Даспяванне—2, 5, 9, 11
 Даспяванне (Цыкл вершаў)—2
 Дачка—10, 11, 12
 9 лютага 1947 г.—5, 6, 9
 Дзеці вайны—3, 5, 6, 9, 11
 Дзівак—12, 13
 «Дзяўчына па садзе вячэрнім ідзе...»—12
 Дождж—5, 6, 9
 «Дружа повар, кансерваў годзе..!»—5, 9, 11
 Думы салдата—4, 5, 9, 11
 Дым. Агонь...—15
 Дэмавенд, галоўная гара іранцаў...—5, 6, 9, 11

- Жабракі—2, 5, 6, 9, 11
 Жалуды—9, 11
 Журавы—2, 5, 6
 «З маленства выпаў лёс паганы»—2
 З новым годам, Расія!—9
 З песняю вясны—1, 5, 9, 11
 За валдайскімі сопкамі—4, 5, 6, 9, 11
 За валдайскімі сопкамі (Цыкл вершаў)—4
 Загінуўшаму сябру—1
 Зажынкi—1, 5, 6, 9, 11
 Закон—1, 9
 Залаты рубель—8, 9, 11, 12
 Зарачанскі музей—7, 9, 11
 Заўсёды гатовы!..—10, 11
 Заўтра—1, 9
 «Заходжу ў залу, нясмелы і ціхі...»—4, 5, 6, 9
 «Збіраліся чорныя, гарбаносыя...»—5, 9, 11
 Зварот—3, 5, 6, 9, 11
 Зварот байца—1, 5, 9, 11
 Здарэнне ў гасцях—12, 13
 Зубр («Мне сніўся зубр паміж высокіх хвой...»—5, 9
 Зубры («Помню, што гэта было ля Пружан...»)—4, 5,
 6, 9, 11
 «І гора міне, і радасць міне...»—3, 5, 9, 11
 «І скрыпяць, і скрыпяць чужаземныя дрэвы сухія...»—
 5, 9, 11
 Ідуць сібіракі—3, 5, 9, 11
 Іранскі дзённік (Цыкл вершаў)—4, 5, 9, 11
 Іспанская ноч (Паэма)—5, 9, 11
 Казачкая дарога—10, 11
 «Калі мне бывала весела...»—4, 5, 9
 «Калі нельга многа—хоць бы трохі...»—7, 9
 Калумбы—5, 9, 11
 Камароўка—10, 11, 12
 Каменні—11, 13
 Камсамольская вуліца—7, 9, 11
 «Каня хлопец трымаў на тугім павяду...»—1, 5, 9, 11
 Капітан Шаблоўскі—11, 13
 Караван—5, 6, 9, 11
 Каханне і пошта—4, 5, 9, 11
 Качулкі—5, 6, 9, 11
 Кветкі—11, 13
 Кіеву—10, 11
 Кіна механік—5, 6, 9, 11
 Кіраву—1
 Клятва—10
 Кніга славы—9, 11
 «Кожнае дробнае шкелца марыць іскрыцца сонцам...»
 —5, 9, 11

- «Кожны з нас прыпасае радзімы куток...»—3, 5, 9, 11
 Коні («Дзівіліся мы, і дзівіліся фрыцы...»)—4, 5, 6, 9, 11
 Конь («Праз тысячы пастак з нямецкага тыла...»)—3, 5, 9, 11
 Краіна мая—3, 5, 6, 9, 11
 Красавіцкая навальніца—1, 5, 6, 9, 11
 Крыху пра Швейцарыю—9
 Курганы—4, 5, 6, 9, 11
 Ланцугі залатыя—7, 9
 Ленінскія горы—10, 11
 «Лес асенні глуха ўудзе...»—4, 5, 6, 9, 11
 Лётчыкам «Нарманды»—5, 6
 Лірычнае—1, 5, 9, 11
 Ліст гораду Гарган—8, 9
 Ліст у Нью-Йорк—5, 8, 9
 Ля дзівочай кватэры № 5—5, 9
 Ля падножжа Алатау—10, 11
 Ля помніка Купалы—10, 11
 Лясныя галубы—13
 Лясы нырнулі ў хмары шэрыя...—15
 Маё і тваё маленства—4, 5, 6, 9, 11
 Маім гераіням—13
 Майскі ранак—1, 5, 9
 Маладосць у паходзе (Паэма)—5, 7, 9, 11
 Малярыя—5, 6, 9, 11
 Маскве—10, 11
 Матчына гора—5, 9, 11
 Мацеры («Ад звонкіх песень, светлых дум...»)—2, 5, 6, 9, 11
 Маці («Даіграў гарманіст...»)—5, 9, 11
 Мая вясна (Цыкл вершаў) — 5
 Мая геаграфія—4, 5, 6, 9, 11
 Маякоўскаму—8, 9, 10, 11
 Меліяратары—2, 5, 6, 9, 11
 Мінск навагодні—7, 9
 Мінскія сады—10, 11
 Мінску—3, 5, 6, 9, 11
 Мора—2, 5, 6, 9, 11
 «Мы першы раз за межамі Радзімы...»—4, 6, 9, 11
 Мы табе прысягаем—8, 9
 «На Ардабільскім перавале...»—4, 5, 6, 9, 11
 На будоўлі—9, 10, 11, 12
 На Волгу!—9, 11
 На зары—2, 5, 6, 9, 11
 На канцэрце хора Р. Шырмы—7, 9, 11
 На могілках—3, 5, 9, 11
 На моры—5, 9, 11
 На пашы—1, 5, 6, 9, 11

- «На планеце ў нас усё бывае...» — 12
- На польска-чэхаславацкай мяжы — 7, 8, 9, 11
- На прадвесні — 10
- На праспекце імя Сталіна — 10, 11
- На Пулкаўскіх вышынях — 7, 9, 11
- На радыятары—зубр—7, 9, 11
- На роднай зямлі — 4, 5, 6, 9, 11
- На руінах — 5, 6, 7, 9, 11
- На рынку — 8, 9, 10, 11, 12
- «На ўсе лады паэмы і быліны...» — 5, 9
- На шашы — 7, 9
- На шляху — 3
- Навасёлу — 10, 11
- Навекі слава! — 8, 9, 11
- «Над Бугам грымязь і грымязь цягнікі...» — 7, 8, 9, 11
- Над картай свету — 9
- Нараджэнне дня — 1, 5, 9, 11
- Нас ленінскі сцяг парадніў — 8, 9, 11
- Настаўнік — 9
- Начны мсцівец — 4, 5
- Наш дом — 10, 11, 12
- Наш новы свет — 7, 9, 11
- Наша краіна — 9
- Наша слава — 5, 6, 7, 9, 11
- «Не, гэта не апошняя аповесць...» — 4, 5, 6, 9, 11
- «Не са свету, дык пэўна з поўсвету...» — 5, 6, 9, 11, 12
- «Недзе салавей пяе ў дуброве...» — 15
- Незгасальная вера — 8, 9
- Некаторыя падлікі — 9
- «Ні адной краінай так не трызніў...» — 5, 6
- Ніагара — 9
- Ноч — 5, 9, 11
- Ноч перад святам — 3, 5
- О кэй! — 4
- Пагранічча — 1, 5, 9, 11
- Падбіты танк — 3, 5, 6, 9, 11
- «Падварнуўся мне на пазіцыі...» — 5, 6
- Падсочка — 2, 5, 6, 9, 11
- Пад'язджаючы да Мінска... — 5, 6, 7, 9, 11
- Палескі напрамак — 4, 5, 6, 9, 11
- Палонныя — 2, 5
- «Палотны беляць на росах чыстых...» — 7, 9, 11
- Парабак — 2
- Паранены — 5, 9, 11
- Паравоз — 3, 5, 6, 9, 11
- Партызанская дзялянка — 5, 6, 7, 9, 11
- Пасля апошняй навальніцы — 7, 9, 11
- Пасля вечарынкi — 10, 11

- Пасля дэмабілізацыі — 5, 6, 9, 11
 Патрыятычная песня (Паэма) — 14
 Пачастунак — 3, 5, 6, 9, 11
 Пачатак — 9, 10, 11
 Паштальён — 9, 10, 11
 Перад сустрэчай — 4, 5, 9, 11
 Перамога — 4, 5, 6, 9, 11
 Перамога (Цыкл вершаў) — 4
 Першыя кулі — 3, 5, 6, 9, 11
 Песня («Над пушчай вечар...») — 3, 5, 9, 11
 Песня («Не пайду я ў бярэзнік...») — 10, 11
 Песня («Ці працавалі, ці піравалі...») — 9, 11
 Песня заходніх беларусаў — 2, 9
 Песня пра чатыры магілы — 5, 6, 9, 11
 Песня правядыру — 5, 6, 9
 Пірат — 12
 Письмо другу — 5, 6, 9, 11
 Письмо юнака да паэта — 10, 11
 «Плыў грукат па каналах вузкіх вуліц...» — 2, 5, 9, 11
 Помнік — 7, 9, 11
 Пра агітацыю — 9, 11
 Пра Васілька і правядыра — 1, 5, 9
 Пра гэта — 13
 Пра назвы — 8, 9, 11
 Пра смерць — 5, 9, 11
 Праездзь альбо прайдзі... — 7, 9
 Праўнук — 3, 5, 6, 9, 11
 Прысуд — 2, 5, 9
 Прысяга — 7, 9, 11
 Прычына — 10, 11, 12
 Пяе беларускі народ — 1, 5, 9
 Пятроўна — 10, 11
 Пячорын у Персіі — 5
 Радзіма («Гутарак наслухаўшыся розных...») — 7, 9, 11
 Радзіме («Я малым хлапчуком палюбіў твае пушчы і нівы...») — 1, 5, 6, 9, 11
 Разведчык — 3, 5, 9, 11
 Размова — 1, 9
 Размова з ішаком — 4, 5, 9, 11
 Рамантыка — 4, 5, 6, 9, 11
 Ростань — 1, 5, 9, 11
 Рэгуліроўшчыца — 4, 5, 9, 11
 Рэха вялікіх баёў (Цыкл вершаў) — 5
 Сабе і другім — 9, 10, 11
 Саша — 3, 5, 6, 9, 11
 Сват — 5, 6, 9, 11, 12
 Свой горад — 7, 9, 11
 «Свая жанчына стаіць ля крыніцы...» — 5, 9, 11

- Сінія касачы—3, 5, 6, 9, 11
 Скарга палярнай вуліцы—9, 10, 11
 Слова («Вы бачылі змялелую раку?...») — 13
 Слова да паэтаў—7, 9
 Слова пра Палессе—10, 11
 Слова сталінградца—9, 11
 «Слухаючы «Перапёлачку...»—4, 5, 6, 9, 11
 Смеласць—13
 Сорак год—5, 6, 7, 9, 11
 Спарышы—10, 11
 Сталасць—11
 Сталінскія словы—7, 9
 Сталіну—1, 9
 «Старшына, налівай нам стопкі...»—4, 5, 9
 Стары знаёмы — 10, 12
 Сувей (паэма)—1
 Сувораўцы—10, 11
 Суседкі—2, 5, 6, 9, 11
 Сустрэча з Бярозай—4, 5, 6, 9, 11
 Сустрэча з Вільняй (Паэма)—5, 6
 Сцягі перамогі—8, 9, 11
 Сэрца—2, 5, 6, 9, 11
 Сябру па зброі—3, 5
 «Сябры, я сягоння на сінім золаку...»—5
 Так пачынаецца народны гней—3, 5, 6, 9, 11
 Так сказаў правадыр...—9
 Твой воблік, Іран...—8, 9
 «Толькі лісцем рабін шалахні...»—4, 5, 9, 11
 «Трэснула, грукнула, грывнула з покатам...»—12
 «Тры дні з упартасцю тупою...»—5, 9, 11
 Тры моры—5, 6, 9, 11
 Трывожныя зводкі—3
 Трывожныя зарніцы (Цыкл вершаў)—5
 Туга—2, 5, 9, 11
 Ты скажы мне, зяюля...—3, 5, 6, 9, 11
 «Ты чуеш курлыкканне — рад ці не рад?...»—4, 6, 9, 11
 Тым, хто за акіянам—7, 8, 9
 У гэты дзень—8, 9
 У дарозе—1, 5, 6, 9, 11
 У дзень яго нараджэння—8, 9
 У Камсамольску на Волзе—9, 10, 11
 «У мяне не забілі нікога—ні маці, ні жонкі, ні брата...»
 —4, 5, 6, 11
 У навальніцу—2, 5, 6, 9, 11
 У родных месцах—2, 5, 6, 9, 11
 У Тэгеране—4, 5, 9, 11
 Упэўненасць—1, 5, 6, 9, 11
 Ураджай—8, 9, 10, 11

- Ураджай 47 года—7, 9
Урок геаграфіі — 7, 8, 9, 12
Успамін—10, 11
«Учора тут жылі салдаты...»—4, 5, 9, 11
Фотаздымак—5, 9, 11
Франтавік—5, 9, 11
Футбол—12
Халтуршчык—10
Хвала вам!—11
Шапка эстонца—10, 11
Што я думаў, гледзячы на Каспійскае мора!—4
Шчаслівы верасень—8, 9, 11
Шэфы—9, 11
Юнак—2, 5, 6, 9, 11
«Я блакітных пралесак сягоння нарву...»—1; пад назв.
«Я пралесак блакітных сягоння нарву...»—9, 11
«Я не ведаю, колькі ішоў...»—5
«Я не піў на тваім вяселлі...»—4, 5, 9, 11
«Я пралесак блакітных сягоння нарву...»—9, 11; пад
назв.: «Я блакітных пралесак сягоння нарву...»—1
«Я прысягаў не раз, не двойчы...»—4, 5
«Я стукнуў тры разы...»—5, 9,
«Я ўсё пераблытаў—дзе мора, дзе неба...»—4, 5, 6, 9, 11
Я ўсмешку тваю пазнаю...—1, 5, 6, 9, 11
Яблыня—1, 5, 6, 9, 11
«Як шаблямі, на часткі...»—5, 9, 11
Яна не прышла...—5, 9, 11
«Яшчэ рана, хлопцы, атрасаць...»—4, 5, 9, 11
-

З М Е С Т

Стар.

Прадмова	7
1. Біяграфічная даведка.....	8
2. Творчасць Пімена Панчанкі. (Бібліяграфічная даведка).....	10
3. Кнігі Пімена Панчанкі. (Спіс выданняў).....	18
4. Творы Пімена Панчанкі ў перакладзе на рускую мову (Спіс выданняў)...	20
5. Крытычная літаратура аб творчасці Пімена Панчанкі.....	22
а) артыкулы	22
б) рэцэнзіі	24
Алфавітны ўказальнік твораў П. Панчанкі.....	30

Рэдактар: А. А. САКОЛЬЧЫК

1p
196

B0000002587757

Бел. дзел
1994 г.

Бел. дзел
1994 г.